

Τι αντιπροσωπεύει η μοναρχία, και η επερχόμενη όξυνση της ταξικής πάλης

Εξ ορισμού η μοναρχία είναι ένα σύμβολο ανισότητας. Δημιουργεί μια περίτεχνη ιεραρχία η οποία, με όλες τις παγιδεύσεις της, συστήνει μια κοινωνία όπου μόνο επουσιώδεις αλλαγές είναι εφικτές, και όπου η «φυσική τάξη των πραγμάτων» υπαγορεύει την εσωτερική ακολουθία των γεγονότων. Το θέαμα του πένθους που είδαμε την περασμένη εβδομάδα υπογράμμισε αυτή την ανισότητα. Η μεγαλοπρέπεια και η τελετή, οι διακηρύξεις και οι πομπές, όλα δείχνουν μια γιορτή του πλούτου και της εξουσίας. Η διαφωνία φιμώνεται, ακόμη και για εκείνους που κρατούν κενά πλακάτ που μπορεί να είναι έτοιμοι να πουν κάτι εναντίον της μοναρχίας.

Για όσους από εμάς ζουν στη Βρετανία, μας δίνει μια εικόνα ενός άλλου κόσμου: τα εκτιμώμενα 8 εκατομμύρια λίρες μόνο για την κηδεία έρχονται σε αντίθεση με τη φειδώ για τις συντάξεις και τα επιδόματα για τις πληρωμές χρεών. Η φροντίδα για όσους βρίσκονται στην ουρά -τους μοιράζουν κουβέρτες, τα θέατρα και τα εστιατόρια είναι ανοιχτά για να προσφέρουν αναψυκτικά, τα τρένα που μεταφέρουν αργά το βράδυ τους πενθούντες στα σπίτια τους εκτός Λονδίνου-, όλα αυτά έρχονται σε αντίθεση με τη δυστυχία χιλιάδων αστέγων στην πόλη κάθε βράδυ, οι οποίοι δεν λαμβάνουν τίποτα από τις Αρχές.

Η γενναιοδωρία που σπαταλήθηκε σε ό,τι έχει σχέση με το πένθος συγκρίνεται με την πολύ διαφορετική προσέγγιση των δημόσιων δαπανών γενικά, με το ΕΣΥ να βρίσκεται στα πρόθυρα της κατάρρευσης, με τους διευθυντές των σχολείων να ανησυχούν για το πώς θα θερμάνουν τα σχολικά κτήρια, με ένα ετοιμόρροπο σύστημα μεταφορών και με φόβους ότι πολλά από τα 4

εκατομμύρια παιδιά σε οικογένειες που ζουν σε συνθήκες φτώχειας θα βυθιστούν ακόμη περισσότερο στη μιζέρια αυτόν τον χειμώνα.

Το να αναφέρει κανείς έστω και κάτι από αυτά θεωρείται σχεδόν ιεροσυλία, όπως και το να επισημάνει ότι βάσει άθλιων συμφωνιών με προηγούμενους πρωθυπουργούς των Τόρις, ο νέος βασιλιάς θα πληρώσει μηδενικό φόρο κληρονομιάς για μια από τις μεγαλύτερες περιουσίες στον κόσμο. Ο αισχρός πλούτος των Ουίνδσορ δεν θα αγγιχτεί, ενώ η νέα πρωθυπουργός φαίνεται ότι θα αυξήσει το ανώτατο όριο στα μπόνους των τραπεζιτών και θα εισαγάγει περισσότερες φοροελαφρύνσεις για τους πλούσιους και τις μεγάλες επιχειρήσεις.

Ο αναγκαστικός χαρακτήρας του πένθους

Ο αναγκαστικός χαρακτήρας του πένθους είναι παντού: ενός λεπτού σιγή στους κινηματογράφους, ακύρωση ποδοσφαιρικών αγώνων, κλείσιμο των σούπερ μάρκετ και πολλών εκδηλώσεων και χώρων, μαθητές που καλούνται να προσευχηθούν για τη βασίλισσα. Η μακρά ουρά για να περάσει κανείς μπροστά από το φέρετρο είναι από μόνη της μια σκόπιμη προσπάθεια να δοθεί ορατότητα και θεατρικότητα στο πένθος – γιατί να μην εκδοθούν εισιτήρια με χρονομετρημένο εισιτήριο;

Πουθενά δεν είναι πιο εμφανής ο από πάνω προς τα κάτω χαρακτήρας αυτού του θεάματος από τον ρόλο των κύριων ραδιοτηλεοπτικών μέσων ενημέρωσης -που επικουρούνται επαρκώς από τα αντίστοιχα έντυπα- τα οποία έχουν περάσει σχεδόν δύο εβδομάδες επιβάλλοντας το μήνυμα ότι «το έθνος» είναι ενωμένο στο πένθος. Η έκταση της κάλυψης είναι απίστευτη, η παραδοχή ότι οποιεσδήποτε εναλλακτικές απόψεις απλώς δεν μπορούν να διατυπωθούν, ο σεβασμός στη μοναρχία, ο υποτακτικός χαρακτήρας των ειδήσεων που συνδυάζεται μόνο με την ασήμαντη φύση τους, όλα αυτά συνδυάζονται για να παρουσιάσουν μια άποψη που θα χλευαζόταν αν επρόκειτο για μια δικτατορία και δεν θα έπρεπε να έχει καμία σχέση με οποιαδήποτε στοιχειωδώς σοβαρή

δημοκρατία.

Επίσης, δεν αντικατοπτρίζει τα πραγματικά συναισθήματα των ανθρώπων επιτόπου. Φίλοι μου λένε ότι το «επίσημο Λονδίνο» γύρω από τα κυβερνητικά και βασιλικά κέντρα βρίσκεται πράγματι σε πένθος, με πολλούς ανθρώπους στα μαύρα, σημαίες παντού και πολλές τελετές. Ακόμη και ένας 14χρονος εγγονός της βασίλισσας φοράει μετάλλια. Η σύνδεση μεταξύ της μοναρχίας και του στρατού είναι σαφής όχι μόνο μέσω των ρουιτανικών στολών (και σημειώστε τη μεγάλη διαμάχη για το αν ο πρίγκιπας Χάρι επιτρέπεται να φορέσει μία), αλλά και μέσω της παρουσίας των μεγάλων ένοπλων υπηρεσιών σε κάθε γωνιά. Αλλά στα περισσότερα μέρη του Λονδίνου δεν είναι έτσι. Υπάρχουν ελάχιστα σημάδια πένθους και η ζωή συνεχίζεται κανονικά.

Ποικιλία αντιδράσεων

Υπάρχουν βέβαια διάφορες αντιδράσεις για τον θάνατο της βασίλισσας και τη μοναρχία γενικότερα. Αυτές περνούν από διάφορες αποχρώσεις του μοναρχισμού μέχρι μια πιο αγνωστικιστική προσέγγιση, μέχρι τον απόλυτο ρεπουμπλικανισμό και τον σοσιαλισμό. Υπάρχουν πολλοί που εκφράζουν σεβασμό κι υποτέλεια για τη βασίλισσα, τον οποίο δεν επεκτείνουν στους απογόνους της. Υπάρχουν άλλοι που το βλέπουν ως το τέλος μιας εποχής ή που τη βλέπουν να αντιπροσωπεύει μια πιο σταθερή και ευτυχισμένη εποχή. Προκαλεί επίσης μνήμες από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, στον οποίο πολέμησε η γενιά των γονέων μου. Ο μεγάλος αριθμός που περιμένει στην ουρά θα το κάνει για διάφορους λόγους, όπως έδειξε μια δημοσκόπηση σε ορισμένα από τα μέλη της. Για ορισμένους, ο θάνατος της βασίλισσας μπορεί να αντιπροσωπεύει μια νοσταλγία για τη χαμένη μεταπολεμική εποχή του κράτους πρόνοιας, της πλήρους απασχόλησης και της οικοδόμησης κατοικιών, πριν από τις λεηλασίες του νεοφιλελευθερισμού κατά το δεύτερο μισό της βασιλείας της.

Η μοναρχία έχει επίσης έναν πολύ σημαντικό ρόλο ιδεολογικά, ο οποίος είναι να λειτουργεί ως ένας φαινομενικά ακίνδυνος και αμερόληπτος θεσμός που ενισχύει την κυριαρχία του κεφαλαίου

(και του ιμπεριαλισμού, μην το ξεχνάτε ποτέ). Αυτός ο ρόλος είναι πολύ στο προσκήνιο αυτή τη στιγμή, και η περίοδος του πένθους θα χρησιμοποιηθεί όσο το δυνατόν περισσότερο από εκείνους που θέλουν να υπερασπιστούν το σύστημα. Αλλά ο σεβασμός, η αίσθηση της θέσης στην ιεραρχία, δεν είναι απαραίτητα μόνιμες ιδιότητες.

Σημείο καμπής

Μια πολύ σημαντική πτυχή του θανάτου της βασίλισσας είναι ότι έρχεται σε ένα σημείο καμπής της βρετανικής κοινωνίας. Την ίδια εβδομάδα που περάσαμε από έναν μη εκλεγμένο μονάρχη σε έναν άλλο, είχαμε επίσης μια νέα πρωθυπουργό, εκλεγμένη από περίπου 80.000 Συντηρητικούς από την πιο στενή κοινωνική βάση που μπορεί να φανταστεί κανείς. Καλείται να αντιμετωπίσει πολλαπλά προβλήματα που έχουν να κάνουν με την οικονομική κρίση, τον συνεχιζόμενο πόλεμο στην Ουκρανία και κυρίως τις αυξήσεις των τιμών της ενέργειας και τον πληθωρισμό ευρύτερα. Η λίρα έχει υποχωρήσει έναντι του δολαρίου τις τελευταίες ημέρες. Έτσι, παρά εκείνους, όπως ο Andrew Neil στην «Daily Mail», που βλέπουν τη μεγαλοπρέπεια και την τελετή να αρνούνται την παρακμή της Βρετανίας, τα σκληρά οικονομικά γεγονότα διηγούνται μια άλλη ιστορία. Την Τρίτη κάποια από τις σκληρές πραγματικότητες της ζωής στη Βρετανία θα αρχίσει να αναδύεται στις ειδήσεις. Τα συνδικάτα των σιδηροδρομικών πρόκειται να ανακοινώσουν περισσότερες απεργίες για την 1η Οκτωβρίου, οπότε θα απεργήσουν επίσης οι ταχυδρομικοί και οι λιμενεργάτες. Το πρώτο Σαββατοκύριακο του Οκτωβρίου θα είναι μια μεγάλη ημέρα δράσης από καμπάνιες για την κρίση του κόστους ζωής, και τα πολλαπλά ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι της εργατικής τάξης σε αυτή τη βαθιά άνιση κοινωνία θα αρχίσουν να κορυφώνονται.

Καθώς πλησιάζει ο χειμώνας, η πραγματική δυστυχία θα είναι προ των πυλών για εκατομμύρια ανθρώπους. Είναι πιθανό ότι ο θαυμασμός στον βασιλιά Κάρολο Γ' θα βοηθήσει στην εκτόνωση των εντάσεων, ακόμη και θα οδηγήσει τους ανθρώπους να

εγκαταλείψουν το νέο κύμα ταξικής πάλης που ανέβηκε κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού; Φαίνεται μάλλον απίθανο. Δεν έχει την υποστήριξη που είχε η βασίλισσα, η μειωμένη αίσθηση του δικαιώματός του είναι υπερβολικά εμφανής ακόμη και από τον περιορισμένο έλεγχο που έχει κάνει ως βασιλιάς μέχρι στιγμής, και τα προβλήματα με άλλα μέλη των απογόνων της βασίλισσας, κυρίως με τον πρίγκιπα Ανδρέα, είναι πολύ βαθύτερα. Η στέψη αφορά τον Κάρολο, όχι τη βασίλισσα, και θα δούμε πώς θα τα καταφέρει μέχρι τότε. Μπορεί ό,τι έγινε να είναι το καλύτερο που μπορούσε να γίνει και η υποστήριξη προς τη μοναρχία να μειωθεί περαιτέρω, όπως έχει ήδη μειωθεί μεταξύ των νέων τα τελευταία χρόνια.

Γίνεται μια μεγάλη ιδεολογική μάχη πάνω σε αυτά τα ζητήματα. Θα διαμορφώσει τον τρόπο με τον οποίο θα εξελιχθεί η βρετανική κοινωνία. Τα κοινοβουλευτικά κόμματα έχουν όλα παραταχθεί για να υποστηρίξουν τη μοναρχία (δείτε ακόμη και τη βουλευτή των Πρασίνων Καρολάιν Λούκας να ξεχειλίζει για ουράνια τόξα πάνω από το παλάτι) και παρά τα μεγάλα ζητήματα που βρίσκονται μπροστά μας, όπως το μέλλον της Ένωσης, δεν υπάρχουν σημάδια επίσημης εγκατάλειψης της υποστήριξης της βασιλικής οικογένειας. Αλλά η επίδραση του γεγονότος στις ζωές των εργαζομένων μπορεί να αρχίσει να οδηγεί σε αμφισβήτηση γι' αυτό και για πολλά άλλα ζητήματα. Ούτε η νέα πρωθυπουργός Truss ούτε ο Keir Starmer των Εργατικών έχουν την παραμικρή ιδέα πώς θα αντιμετωπίσουν μια κρίση του μεγέθους που αντιμετωπίζει η Βρετανία, και οι Εργατικοί του Starmer είναι ουσιαστικά σιωπηλοί σχετικά με τη μοναρχία – ακόμη και η υποτιθέμενη αριστερά τους. Αυτό που είναι σίγουρο είναι ότι μια νέα έκρηξη ταξικής πάλης είναι απολύτως απαραίτητη για να μας προστατεύσει από αυτή την αρπακτική κυβέρνηση. Μπορεί επίσης να οδηγήσει σε μια συζήτηση σχετικά με το γιατί υποτίθεται ότι πρέπει να θαυμάζουμε έναν μη εκλεγμένο ηγέτη του οποίου το μόνο προσόν είναι αυτό της γέννησης.

*Δημοσιεύτηκε

στο <https://www.counterfire.org/articles/analysis/23473-in-the>

[-long-run-the-class-struggle-is-king-weekly-briefing](#)

Πηγή:

<https://commune.org.gr/ti-antiprosopevei-i-monarchia-kai-i-eperchomeni-oxynsi-tis-taxikis-palis/?fbclid=IwAR1Aj0QFFp1xGt91hVtHC4LKHTrocH7CyDfJK-95Cq1HwE xpApqNz2Axjps>